

1072/2375 - عَنْ عَلَيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: أَصَبَّتُ شَارِفًا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَغْنِمٍ يَوْمَ بَدْرٍ، قَالَ: وَأَعْطَانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَارِفًا أُخْرَى، فَأَخْتَهُمَا يَوْمًا عِنْدَ بَابِ رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، وَأَنَا أُرِيدُ أَنْ أَحْمِلَ عَلَيْهِمَا إِذْخِرًا لِأَبِيهِ، وَمَعِي صَائِغٌ مِنْ بَنِي قَيْنَقَاعَ، فَأَسْتَعِينُ بِهِ عَلَى وَلِيمَةِ فَاطِمَةَ، وَحَمْزَةُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ يَشْرَبُ فِي ذَلِكَ الْبَيْتِ مَعَهُ قَيْنَةً، فَقَالَتْ:

أَلَا يَا حَمْزَةَ لِلشُّرُفِ النِّوَاءِ

فَتَارَ إِلَيْهِمَا حَمْزَةُ بِالسَّيْفِ، فَجَبَ أَسْنَمَتُهُمَا وَبَقَرَ خَوَاصِرُهُمَا، ثُمَّ أَحْدَى مِنْ أَكْبَادِهِمَا. قُلْتُ لِابْنِ شَهَابٍ: وَمَنَ السَّنَام؟ قَالَ: قَدْ جَبَ أَسْنَمَتُهُمَا فَدَهَبَ بِهَا، قَالَ ابْنُ شَهَابٍ: قَالَ عَلَيْهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: فَنَظَرْتُ إِلَى مَنْظَرِ أَفْظَعَنِي، فَأَتَيْتُ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعِنْدَهُ زَيْدُ بْنُ حَارِثَةَ، فَأَخْبَرَتُهُ الْخَبَرَ، فَخَرَجَ وَمَعْهُ زَيْدٌ، فَانْطَلَقْتُ مَعَهُ، فَدَخَلَ عَلَى حَمْزَةَ، فَتَعَيَّنَتْ عَلَيْهِ، فَرَفَعَ حَمْزَةُ بَصَرَهُ وَقَالَ: هَلْ أَنْتُمْ إِلَّا عَيْدُ لِابْنِي. فَرَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُقْهِقِرُ حَتَّى خَرَجَ عَنْهُمْ، وَذَلِكَ قَبْلَ تَحْرِيمِ الْحَمْرِ.

1072.2375. Алий розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Бадр куни ўлжа(тақсимоти)да Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга қари туюга эга бўлдим. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам менга бошқа бир қари тую ҳам бердилар. Бир куни иккаласини бир анзорийнинг эшиги олдига чўқтирдим. Мен билан бирга Бану Қайнуқоълик бир заргар ҳам бор эди. Сотмоқчи бўлган изхиримни (туяларга) юкламоқчи эдим. Буни Фотиманинг валиймасига ишлатмоқчи эдим. Ҳамза ибн

Абдулмутталиб ўша уйда ичиб ўтиар, ёнида бир ашулачи чўри ҳам бор эди. У: «Ҳой Ҳамза! Ёши катта, семизгина туялар-а...!» деди. Ҳамза иккаласининг олдига ирғиб келди-да, уларнинг ўркачларини кесиб, биқинларини ёриб ташлади. Кейин уларнинг жигарларидан олди».

(Ровийлардан бири Ибн Журайж айтади:) Ибн Шиҳобга: «Ўркачларидан-чи?» дедим. У: «Ўркачларини ҳам кесиб, олиб кетган», деди.

Ибн Шиҳоб айтади: «Алий розияллоҳу анҳу шундай деди: «Кўрган манзарам мени даҳшатга солди. Набиуллоҳ Аллоҳнинг Набийси соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига бордим. Олдиларида Зайд ибн Хориса ҳам бор экан. У зотга хабарни айтдим. У зот Зайд билан бирга йўлга чиқдилар. Мен ҳам у зот билан бирга юрдим. Ҳамзанинг олдига кириб, унга аччиқ қилдилар. Ҳамза нигоҳини кўтарар экан: «Сизлар ота-боболаримнинг қулларисиз, холос», деди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам тисарилганча уларнинг олдидан қайтиб чиқдилар. Бу хамр ҳаром қилинишидан олдин эди».

Манба: hadis.islom.uz

